

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 197

гр. Перник, 12.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в закрито заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Търговско дело № 20221700900068 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от Д. Д. И., в качеството на синдик на „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, ЕИК: 831594174 /уточнена с молба вх. № 2686/02.05.2023г./ срещу „МЕДИКОМ ХР“ ООД и „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, с която по изложените в исковата молба обстоятелства е предявен главен иск с пр. осн. по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и евентуални иски с пр. осн. чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ за обявяване за недействителни спрямо кредиторите на несъстоятелността на „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност разпоредителните действия извършени от дружеството, в резултат на което ответникът „МЕДИКОМ ХР“ ООД е получил без валидно правно основание и се е обогатил неоснователно парични средства на обща стойност 29 800,00 лв., с което по непозволен начин е ощетено имуществото на „Медиком ООД - в несъстоятелност" и са увредени дружеството и неговите кредитори, както следва: 1. На 28.03.2014г. е извършено плащане по банков път на сумата 7 800,00 лв.; 2. На 15.11.2017 г. са платени по банков път 11 000 лв. и същата сума е платена още веднъж в брой на каса, на същата дата, както и кумулативно съединен осъдителен иск с пр. осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, вр. чл. 649, ал. 2 ТЗ за осъждане на ответника да заплати /върне/ получените без основание парични средства на обща стойност 29 800,00 лв. в патримониума на дружеството и масата на несъстоятелността за попълването ѝ, ведно със законната лихва в размер на 6 249,72 лв. за периода от 19.11.2020 г. до исковата молба. С исковата молба са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото и док. искане по чл. 190 ГПК ответникът „МЕДИКОМ ХР“ ООД да бъде задължен да представи всички намиращи се у него документи, касаещи основанията за изплащане и размера на процесните парични средства, които е получил от Дружеството „Медиком ООД.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът „МЕДИКОМ ХР“ ООД по подробни доводи и съображения оспорва предявените иски като процесуално недопустими и по същество неоснователни. Предявените иски са недопустими поради процесуалното

качество на синдика: синдикът не е овластен да предявява искове по чл.чл. 45, 55, 59 ЗЗД, а само искове по чл. 645-647 ТЗ и чл. 135 ЗЗД - предвид ясната и ограничителна разпоредба на чл. 649, ал. 1 ТЗ. Недопустимо е и предявяването от синдика на иск за отмЯ. на решенията на общото събрание на съдружниците - той не разполага с такива правомощия по ТЗ. Възражава, че правото на иск е погасено поради настъпила погасителна давност, на основание чл. 647, ал.1 ТЗ, тъй като началната дата на неплатежоспособността е 31.08.2021 г. и 2-год. срок преди това е 31.08.2019 г. и щом плащането е преди тази дата, то е настъпила погасителната давност и правото на иск е погасено. Ответникът прави възражение за преклудирание на правото на иск по чл. 649 във връзка с чл. 634а ТЗ. Наред с това, ответникът възражава, че е настъпила общата погасителна давност, уредена в чл. 110 ЗЗД, тъй като твърдените плащания били извършени още през 2014г и 2017г. Исковата молба е подадена на 14.12.2022г., а оспорваните плащания били извършени на 28.03.2014г. и 15.11.2017г., съответно 5-годишния давностен срок е изтекъл на 28.03. 2019 г. и на 15.11. 2022г. Твърди, че искът е недопустим поради обстоятелството, че липсва една от предпоставките на иска- към датата на сделките да е налице предходен дълг на кредитор на дружеството, който да обоснове иска за обявяване на относителна недействителност на атакуваните сделки. Оспорва задълженията по претендираните суми по основание и размер. По отношение на исковата претенция от 29 800 лв. твърди, че такива средства не са превеждани на ответното дружество. Сочи като невярно твърдението на синдика, че на 15. 11. 2017 г. на "МЕДИКОМ ХР" ООД са платени "двойно" суми в размер от два пъти по 11 000 лв., едните 11 000 лв. на каса. Сочи, че няма как в банкови извлечения да съществува плащане на каса от страна на ответника към което и да друго дружество. Оспорва изобщо да е извършено такова плащане на каса/в брой. Оспорва твърдението за обедняване на дружеството. Извършените плащания са за погасяване на просрочени парични задължения на „Медиком“ООД към „Меником ХР“ ООД за вече предоставени услуги. Ищцовото дружество дори е облагодетелствано, защото плащанията не касаят натрупана законна лихва за просрочие. Затова счита, че ответното дружество не е получило нещо без основание, или на отпаднало основание, нито се е обогатило за сметка на дружеството. По отношение на твърдението, че ответникът е свързано лице по смисъла на ТЗ, възражава, че и кредиторите са свързани лица, тъй като кредиторите също са свързани лица: Николай Данев е син на Илия Данев, брат на Тинка Тонева, която е съдружник в Медиком ХР и съпруга на инж. Марин Тонев съдружник и управител на Медиком ХР. Ищцата РумЯ. Данева е съпруга на починалия съдружник Илия Данев, брат на Тинка Тонева, като освен това са били съдружници във всички дружества и са били напълно наясно с дейността на дружествата. Оспорва фактическите твърдения на ищеца и начина на тяхното представяне, включително момента на узнаване на извършените твърдяно увреждащи действия, а също и твърденията за шиканиране на процеса. Противопоставя се на приемането на заключението по т.д.№ 208/2022 г. на САС, както и на удостоверение от ЧСИ М.Петков; противопоставя се на доказателственото искане по т. 8 от исковата молба за представяне на документи на основание чл. 190 ГПК като недопустимо и необосновано и неясно: не се посочва какви конкретни документи трябва да бъдат представени, а не може да се предявява най-

абстрактно искане, без да има твърдение за конкретни доказателства; няма посочено обяснение за значението за спора и така, както е направено - не може и да има, защото няма твърдения за наличие на конкретен документ. С отговора са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК ищецът не е подал допълнителна искова молба по отговора на ответника „МЕДИКОМ ХР“ ООД.

С определение № 119/06.06.2023г. по реда на чл. 374 ГПК са приети като доказателства по делото документите, представени с исковата молба и с отговора от ответника „МЕДИКОМ ХР“ ООД на искова молба, подробно описани в същите; допуснати са исканите от страните допустими и относими доказателства, като е уважено искането на ищеца по чл. 190 ГПК и съдът служебно е допуснал съдебно -икономическа експертиза за изследване на основанията за изплащане и размера на процесните парични средства, които ответникът „МЕДИКОМ ХР“ ООД е получил от Дружеството МЕДИКОМ ООД. С определение № 139/12.07.2023г. „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, с ЕИК: 831594174 е конституиран като съответник на първоначалния ответник „МЕДИКОМ ХР“ ООД.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК новоконституираният ответник „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност по подробни доводи и съображения оспорва предявените иски като процесуално недопустими и по същество неоснователни. Предявените иски са недопустими поради процесуалното качество на синдика: синдикът не е овластен да предявява иски по чл.чл. 45, 55, 59 ЗЗД, а само иски по чл. 645-647 ТЗ и чл. 135 ЗЗД - предвид ясната и ограничителна разпоредба на чл. 649, ал. 1 ТЗ. Предявените иски са недопустими като погасени по давност, на основание чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ. Оспорва твърдението, че Медиком ХР ООД и Медиком ООД са свързани лица, като посочените разпоредби са неотнормисими. Възражава, че правото на иск е погасено поради настъпила погасителна давност, на основание чл. 647, ал.1 ТЗ, тъй като началната дата на неплатежоспособността е 31.08.2021 г. и 2-год. срок преди това е 31.08.2019 г. и щом плащането е преди тази дата, то е настъпила погасителната давност и правото на иск е погасено. Ответникът прави възражение за преклудирание на правото на иск по чл. 649 във връзка с чл. 634а ТЗ. Наред с това, ответникът възражава, че е настъпила общата погасителна давност, уредена в чл. 110 ЗЗД, тъй като твърдените плащания били извършени още през 2014г и 2017г. Исковата молба е подадена на 14.12.2022г., а оспорваните плащания били извършени на 28.03.2014г. и 15.11.2017г., съответно 5-годишния давностен срок е изтекъл на 28.03. 2019 г. и на 15.11. 2022г. Твърди, че искът е недопустим поради обстоятелството, че липсва една от предпоставките на иска- към датата на сделките да е налице предходен дълг на кредитор на дружеството, който да обоснове иска за обявяване на относителна недействителност на атакуваните сделки. Оспорва задълженията по претендираните суми по основание и размер. Невярно е твърдението в исковата молба, че дружеството не е изготвило счетоводен баланс към края на месеците 10/2013 г. и 04/2014 г., към които дати е настъпило прекратяване на членството на съдружниците- кредитори по несъстоятелността, защото синдикът признава, че такива са били представени в производството по техните

претенции и следователно са били налице много преди началото на производството по несъстоятелност. Правно неиздържано е твърдението на синдика, че вземанията на съдружниците Николай Данев и Илия Даневи били съдебно признати през периода 2014-2016 г., защото такива те са станали едва с влизане в сила на съдебното решение по техните претенции за изплащане на ликвидационен дял, тоест след постановяване на определението на ВКС през 2020 г. Дотогава стойността им е тази, която е в баланса на дружеството по аргумент от чл. 125 от ТЗ. Ето защо твърденията за „източване на дружеството“ са необосновани и неоснователни. Оспорва твърдението за момента на узнаването на разпоредителните действия едва след приемането на тройната ССЕ пред Софийския апелативен съд, защото синдикът не е участвала в това производство, а само кредиторите. Кредиторите имат информация за счетоводните операции още от исковото производство от 2014 г., с което са претендирали различен размер на ликвидационен дял от посочения в счетоводния баланс към съответните дати: 30.10.2013 и 30.04.2014 г. Оспорва претенциите във връзка с приетите вземания на кредиторите и твърди, че исковата претенция поначало би била допустима само и единствено ако е съобразена с размера на приетите вземания. Техният размер съгласно списъка на приетите вземания, изготвен и приложен по т.д. №53/2021 г. на ПОС е 117407,89 лв. и синдикът е обвързан от същия. По отношение на исковата претенция от 29 800 лв. твърди, че такива средства не са превеждани на ответното дружество. Сочи като невярно твърдението на синдика, че на 15. 11. 2017 г. на „МЕДИКОМ ХР“ ООД са платени „двойно“ суми в размер от два пъти по 11 000 лв., едните 11 000 лв. на каса. Сочи, че няма как в банкови извлечения да съществува плащане на каса от страна на ответника към което и да друго дружество. Оспорва изобщо да е извършено такова плащане на каса/в брой. Оспорва твърдението за обедняване на дружеството. Извършените плащания са за погасяване на просрочени парични задължения на „Медиком“ООД към „Меником ХР“ ООД за вече предоставени услуги. С отговора са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК ищецът не е подал допълнителна искова молба по отговора на ответника „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност.

По допустимостта на исковата молба:

Главният иск с пр. осн. по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и евентуалните икове с пр. осн. чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ са предявени от лице със самостоятелна процесуална легитимация на ищец – синдикът на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, като исковите са предявени в установения в закона преклузивен едногодишен срок по чл. 649, ал. 1 ТЗ от открИ.е на производството по несъстоятелност на МЕДИКОМ ООД /с Решение № 39 от 14.12.2021 г. на Окръжен съд - Перник по т.д. № 53/2021 г./, включително срокът се счита спазен и по отношение на ответника МЕДИКОМ ООД, съгласно чл. 129, ал. 5 ГПК, доколкото длъжникът и третото лице – приобретател, адресат на плащането или на учреденото обезпечение - страните по относително недействителната сделка или действие имат съвместна проц. легитимация, при наличие на задължително другарство между тях, т.е. не се касае за изменение на иска по чл. 228, ал. 3 ГПК. Кондикционният иск на синдика с пр.

осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, също е допустим - предвид характера на този осъдителен иск като "обусловен", според терминологията на чл. 649, ал. 2 ТЗ. Въведените с отговорите на ответниците възражения, че атакуваните за относително недействителни правни сделки и действия са извършени извън рамките на посочените в чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ срокове, респ. че са осъществени извън рамките на общата 5-годишна погасителна давност за конститутивната претенция, касаят въпроси, по които изводите във всички случаи се правят при спазване на процесуалните правила за събиране и преценка на доказателствата и са относими към основателността на исковете, а не към тяхната допустимост и следователно съдът следва да се произнесе в решението, разрешавайки спора по същество. Предвид това съдът приема, че исковата молба е допустима.

Доказателствена тежест:

Предмет на доказване от ищеца по главния иск по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД е: имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на ответника-длъжник МЕДИКОМ ООД с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане; вземането е възникнало преди извършването на атакуваната с иска по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД разпоредителни сделки и действия - като датата на възникване на вземането по смисъла на чл. 135, ал. 3 ЗЗД следва да се определи не според вземанията на отделни кредитори, а според определената от съда начална дата на неплатежоспособност (чл. 630, ал. 1, т. 1 ТЗ); длъжникът е знаел за увреждането на кредиторите на масата на несъстоятелността при разпоредителни сделки и действия в полза на третото лице-ответник „МЕДИКОМ ХР“ ООД и третото лице да е знаело също за увреждането на кредитора /когато предмет на относителна недействителност е възмездно правно действие/. Предпоставките за прилагане на оборимата презумпцията по чл. 649, ал. 4 ТЗ, във вр. чл. 135, ал. 2 от ЗЗД се доказват от ищеца чрез доказване отношения между длъжника-ответник МЕДИКОМ ООД и ответника „МЕДИКОМ ХР“ ООД на свързани лица по см. на § 1, ал. 1, т. 4 и 5 от ДР на ТЗ.

Фактическият състав на недействителността по чл. 647 ТЗ независимо за коя от т.1 до т.6 се отнася, изисква ищецът да докаже следната база от факти: имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на ответника-длъжник МЕДИКОМ ООД с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане в посочените в т. 1 - 6 срокове преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ. За основателността на претенциите към тези факти в тежест на ищеца е да докаже и че: По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 1 ТЗ - сключване на безвъзмездна сделка от длъжника в тригодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ с насрещна страна, имаща качеството свързано с длъжника лице; По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.6 от ТЗ - сключване на сделка от длъжника в двугодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ с насрещна страна, имаща качеството свързано с длъжника лице и увреждащ характер на сделката спрямо кредиторите на несъстоятелността.

В хипотезата на чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ не е необходимо увреждането да бъде съществено.

Ответниците следва да ангажират доказателства оборващи твърденията от ищеца обстоятелства за наличието на елементите от правопораждащите по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ фактически състав, включително и направените в срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК правоизключващи или правопогасяващи възражения, че атакуваните за относително недействителни правни сделки и действия са извършени извън рамките на посочените в чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ срокове преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ, респ. че са осъществени извън рамките на общата 5-годишна погасителна давност за конститутивната претенция по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД.

По доказателствените искания:

Представените с отговора на ответника „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност документи са допустими и относими и следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Както се посочи по-горе с определение № 119/06.06.2023г. по реда на чл. 374 ГПК са приети като доказателства по делото документите, представени с исковата молба и с отговора от ответника „МЕДИКОМ ХР“ ООД на исковата молба, подробно описани в същите; допуснати са исканите от страните допустими и относими доказателства, като е уважено искането на ищеца по чл. 190 ГПК и съдът служебно е допуснал съдебно - икономическа експертиза за изследване на основанието за изплащане и размера на процесните парични средства, които ответникът „МЕДИКОМ ХР“ ООД е получил от ответника МЕДИКОМ ООД. Ето защо и поради заявеното от новоконституирания ответник „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, че не възражава по приетите по делото представените към исковата молба и отговора на „МЕДИКОМ ХР“ ООД писмени доказателства /с изключение приемането на заключението по т.д.№ 208/2022 г. на САС / и по чл. 190 ГПК, както и по служебно допуснатата от съда съдебно - икономическа експертиза /допусната служебно именно и заради това, че приложеното към исковата молба експертно заключение е по друго дело и съгласно принципа по чл. 11 ГПК за устност и непосредственост, респ. процесуалните правила за събиране и преценка на доказателствата по настоящото дело не може да се преценява като експертиза по настоящото дело/, то не се налага повторното им приемане и прилагане като доказателства по делото, съответно - повторно допускане на експертизата.

Предвид гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото документите, представени с отговора на исковата молба на ответника „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, подробно описани в същия.

ИЗГОТВЯ проект за доклад по делото така, както е посочено в мотивите на

определението като УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 374, ал. 2 от ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по реда на чл. 375, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 08.11.2023 г. от 15,00 часа, за когато да се призоват страните и вещото лице, като на страните им се връчи препис от настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____